

EESTI

Hind 10 senti

SPORDILEHT

Ilmub igal esmaspäeval

№ 54
13. aastakäik

Toimetuse ja talituse: Tallinn, Müürivahe 16,33. Telefon 444-28. Postkast nr. 70.
Toimetuse kõnetunnid igal äripäeval kell 14-16.

Esmaspäeval,
28. XI. 1932.

Hõimurahvaste kolmikmaavõistlusest maadluses saab asja.

Kas on Eestil väljavaateid?
— Kristal Soomes võidukas.
— Uued määrused teevad maadluse elavamaks.

Hõimurahvaste kolmikmaavõistluse Eesti-Soome-Ungari näib nüüd teostumisel olevat. Vahepeal ähvardas Ungari sellele kriipsu peale tõmmata, sest kulutas oma viimased rahad Los Angelesile, ei leidnud ta võimaliku olevat esialgse kokkuleppe kohaselt omal kulul Helsingi sõita. Nagu aga nüüd mitteametlikkudest allikatest kuulub, on Soome, kui kõige rohkem huvitatud maa, leidnud lahenduse. Ta maksab Ungarile sõidukulud ja saab sama Budapestis 1934 a. Eesti sõidab omal kulul Helsingi ja Budapesti, millega teised 1935 a. vastavad. Soomlased valmistuvad juba hõimurahvaste kohtamisele ja on hankinud ruumideks endise parlamendihoone.

Kuna kolmikmaavõistlus leiab aset juba 15.—16. jaan. 1933 a., siis oleks Eestil viimane aeg asuda ettevalmistusele ja väljatöötatud kava teostamisele. Loodetavasti piitsutab see ka selte võistluste korraldamisele, sest peale ida-preisluste ja Spordi rahvusliikude, mis tubli aeg tagasi peeti, on meie hooaeg lubamatult vaene olnud võistlustest.

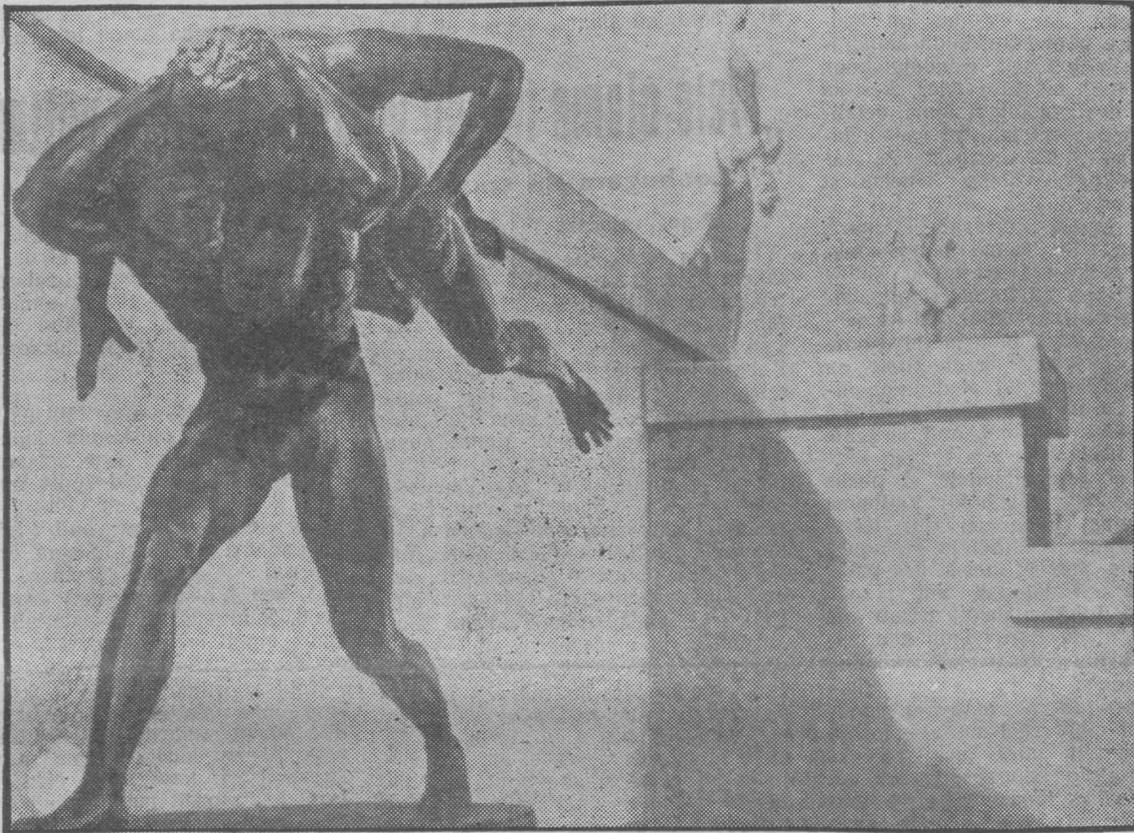
Ajades juttu Artur Kukega, kes hiljuti tagasi tuli Soomest kolme seal seisnud eestlasega, avaldas see, et esialgsel kaalutustel meil kolmikmaavõistluseks roosilist pole. Soome vastu võib võitjatena küsimusele tulla ainult kaks meest: Neo ja Kristal. Viimase Soome turnee oli menukas: nii Viiburis kui Helsingis tuli ta sulgkaalu võitjaks. Ühegi kaotuspunkti, s. o. ainult seljavõitudega sündis see Helsingis. Kristalile kaotasid mitmed nimekadki soomlased, nende seas ka Juhola j. t. Lõhmus ja Kukk ei tulnud kohtadele, kuigi Lõhmus tublilt esines. Kuid tal olid tõsisemad vastased.

Meie maadlejad, eriti Kukke, häiris Soomes uus määrustik. Selle järele on lisaks tavaliste kohtunik-kudele ametis veel ütemkohtunik, õigusega matshi katkestada ja märkusi teha, kui maadlejad küllaldaselt võtteid ei tee ehk matilt pageda armastavad. Ülemkohtuniku instantsiga on maadlused elavamaks muutunud, sest hoiatuste kartusel maadeldakse innukamalt, mis omakorda seljavõitude arvu suurendab. Meiegi maadlejad peaksid uuduse kõrva taha panema, et eriti rahvusvahelistel kohtamistel mitte häppi sattuda võistlusest kõrvaldamise näol.

A. Poolak töötab.

Pärnumaa sportnohunik Arno Poolak kõneles pühapäeval järjekorraliselt Raeküla Tervises teemile „Maailmarekordide maksimumist.“ Referent puudutas tänapäeva aktuaalsemat küsimust spordis — maailmarekordide pöörastest püstitamistest ja sportlaste jahist nende. Pikemalt peatus kõneleja üksikute rahva raasside juures, ära näidates, et peale sportlase treeningu saavutuste juures suur osa olenes just rahvatõust, sest teatud aladel on must ja kollane raass juba valitsemas täies ulatuses.

Ettekandele järgnesid elavad vaieldused, kus selgus, et meil massides tuntakse rohkem tsirkuse-sportlasi, kui tõsisid atleete.

Sport hakkab ka kunstile vägagi inspireerivalt mõjuma. Vastavatud Forum Mussolini nimelisele staadionile on rida modernseid ja antikviseeritud spordiskulptuure püstitatud. Pildil pronksisse valatud „Maadlejad“

Mida räägivad Soome poksikuulsused.

Bruno Ahlberg: Olen saanud tubli liivi Valter Palmilt. Eesil poksijail pole jalgade tööd.

Meie toimetusliikmele, kei oli Ahlbergiga jutujamine pärast võistlusi, rääkis soome parim tehnikapoksija järgmist:

„Olen 21-aastane, elukutselt elektrimontöör. Varemalt poksisin Tööväe spordiliidus, kus olin meister, HAK liikmena olen saanud tubli liivi eestlaselt Palmilt, kes on tõeline poksija ja kellelt igamees palju võib õppida. Olümpiamängudel tulin, nagu teate, kolmandaks, juures selleks maha nelj matshi. Esimesena kohtasin ühe kanadalasega, nime ei mäleta, kelle võitsin punktidega. Teise matshi lõin maha itaallase Tabroniga, kelle oleksin löönud knokki, kui ta mitte poleks loobunud. Kolmandana kohtasin sakslase Campega, kellele kaotasin napilt punktidega ja neljandaks pidin poksima ühe inglasega, kes aga paremaks arvas loobumise võitu mulle anda. Nii tuligi kaalus esimeseks ameeriklane Flynn, teiseks sakslane Campe ja kolmandaks mina. Kaalus oli meid olümpiamängudel 16 meest.“

Keda peate momendil oma kaalus Soomes parimaks?

„Kahtlemata on parimad praegu meister Leskinen, Suvio (Viipuri) ja Saari. Leskinen poksis Helsingis hiljuti teie meistri Lesteriga, keda võitis 2:1. Kuulsin pealtvaatajailt, et otsus oleks võinud olla õige ka ümberpöörduvalt. Ise ma kahjuks seal ei olnud. Lesteri poksi pole varemalt näinud ka, kuna Ees-

tis olen käinud ennem korra ainult huvireisijana.“

Mida arvate praegusest võistlusest ja eriti oma vastastest?

„Kapuslin on algaja, kuid hea tahetega mees. Nieländeril on lihvi, kuid ta vasak on liig nõrk. (!) Ka ei ole teie meestel jalgade tööd. Välismail, kus ring on kaetud viidiga või puldaniga, on teie mehed vist küll kaunis abitud. Mis viga siledal puupõrandal liikuda. Ka hõlvema liikumisega meie mees võib teie ringis

Gunnar Bärilund: Lukkin on haruldane poksitalent, kuid mehel pole tuult.

Teine soome poksisuurus Gunnar Bärilund, sihvakas, muskiline poiss on samuti kui Ahlbergki 21 aastat vana ja teenib praegu kaitsesvæes.

„Olen madrus“, nagu ta ise nauratades tähendab. Vabaneb jaanuaris. Poksinud on juba seitse aastat. Ka tema kiidab Valter Palmi, kes talle häid näpunäiteid annud. Soome paremad raskekaallased praegu on Zidbäck ja Gourevitsh. Neid mõlemaid Gunnar on löönud. Olümpiamängudel aga läks kehvasti: Esimeseks vastaseks loosi järele tuli Bärilundile ameeriklane Lowell, sama mees, kes tuli ka kuldmedalivõitjaks.

„Löögi poolest Lowell polegi nii tugev“, räägib Gunnar, „kuid tal on kohutav kiirus. Ringis on teda tabada raske. Ka oli ta kaaluft mi-

lennata kui lind.

Mis puutub aga veel võistlustesse, siis peab tunnustama, et teie ringikohtunik Gern ei tunne asja. Kui kohtunik on võistluse katkestanud, siis ei tohi ta teda enam mingil tingimusel jätkata.“

Kas kavatsete hakata elukutseliseks?

„Ei. Pole mõtet. Minu kaalus on ka Palmil Ameerikas vähe väljavaateid. Elukutseline peab ofema raskekaallane, ainult siis on tal väljavaateid. Minu elektrimontööri töö toidab mind küllaldaselt, soovin minna ainult veel paremaks, see on kõik.“

must üle viie kilo raskem. Teie Lukkin on haruldane poksitalent, kuid ilmselt paistab, et mehei ei ole tuult. Mis mind kõige enam hämmastas, oli ta uskumatu nobedus esimeses ringis, millega ta sukeldus kaitsesse. Ei ole harjunud 105-kilolisel nägema sellist nobedust. Lukkin peaks võtma rasva maha ja peaks leidma omale sparringpartneri. Zidbäckiga oleks nad paras paar...“

Lõpuks olgu tähendatud veel, kas või lohutuseks meie poksijaile, et niihästi Bärilund kui ka Ahlberg on Soome rootslased. Gunnar Bärilund on nii isa kui ka ema rootslased ja soome keelt valitseb Bärilund pisut halvemini, kui rootsi keelt. Ahlberg selle vastu on enam soomestunud, kuid siiski rootslane.

Talvespordiliidule osakonnad!

Talispordiliit on mitmel puhul kõneainet andnud. On ette heidetud loitud tegutsemisel ja iga uue juhatusel valimisel on uute lootustega oodatud sellest senisest suuremat aktiivsust. Mitte ei aades, et osa etteheiteid tuulele rajatud polnud, püüame aga alljärgnevate riidadega veidi erinevat seisukohast liidu tegevusele suhtuda. Peab arvama, et viga, mis takistanud talvespordiliitu suurejoonelisemalt töötada, ei peitu niivõrd juhatuses, kui liidu organisatsioonilises konstruktsioonis. Talispordiliit, mille alla koondatud peale paljuräägitud suusatamise veel iluuisutamise, kiiruisutamise, jääpalli ja muudki võimalikud alad, tarvitab edukamaks juhtimiseks rohkem jõude, kui põhikiri juhatusel näol talle ette näeb. Oma alla koondatud alade rohkusest ligineb talvespordiliit ju Ekraveliidule, kuigi ta tegevuseaeg ainult talvega on piiratud. Ka Ekraveliidi juhatus kannatas omal ajal töö ülekoormatuse all, kuni leiati otstarbekam juhtimisette osakondade kaudu. See moodus on leidnud täielise poolehoidu. Liidu üldjuhtimine püsib endiselt esindajatekogu poolt valitud juhatuses käes, kes ka tegevuse eest vastutab, kuna detailsemalt üksikalasid juhivad osakondade juhatused, mis moodustatud teatud alale enam-vähem lähematest isikutest.

Tulles tagasi talvespordi juure, peame ka siin leidma mingisuguse uue tee selle ala paremaks juhtimiseks. Asjast huvitatud ringkondades on vahetevahel kõneldud ka sarnasest moodusest, millega talvespordiliit kui iseseisev likvideeritaks ja tema alla koondatud alad jagpalli liidu ja Ekraveliidi vahel jagataks, kus üks võtab pallimängud ja teine ülejäänud. Kas oleks see kasulik üldliikumisele? Jalgpalliliidule ei peaks jääpalli (bandy või hoki) juhtimine raske olema, kuna see liit talvel väga koormatud ei ole ja eeskujuks võiks võtta Soome, kus sealse palli liidu alla nii jalgpall kui jääpall ühendatud. Raskem punkt seisab aga ülejäänud alade Ekraveliidi alla viimisel. Viimane liit tegeleb niikuini reade aladega ja ta on terve kalendriaasta jooksul aktiivses tegevuses. Kui nüüd veel suusatamine ja uisutamised juure tuua, paisuks ta tegevus väga suureks, ja üks või teine ala võiks lõpuks selje all kannatada. Sellest välja minnes peab talvespordiliidu likvideerimise küsimuse kõrvale jätma. Ka osalist (jääpalli jalgpalliliidu alla) jagamist pole soodus läbi viia sellepärast, et seni ainamaks talvespordiliidu tulutoovaks alaks võiks olla just jääpall.

Nii jätame talvespordiliidule ta autonoomsus alale ja püüame reorganiseerimise liidus enesest läbi viia. Nagu juba ülal tähendasime, on liidul aga juhtivaid jõude vähe. Viieliikmeline juhatus mitte ala juhtimiseks kipub ka kõige aktiivsete ja energilistest isikute juhatuses püsides napiks jääma. Ka ei saa meie kõrvaldada juhatusest provintsi valitud juhatusliikmed. Vastupidi: provintsi on meil vähe liitudes esindatud ja püüd peab olema selle esindajaid koguni rohkem juure tömmata. Siis oleks terve maa üldliikumise paremas seoses. Mis aga läbi viia saab, oleks analoogiliselt Ekraveliidule osakondade asutamine. Talvespordiliidu juure võiks ellu kutsuda järgmised osakonnad: suusatamine, uisutamise ja jääpall. Nende juhatustesse koopteeritakse iga ala asjatundjad ja kõigil eeldustel muutuks talvespordiliidu töö tulutoovamaks talvespordiliikumisele.

Usume, et osakondade asutamine talvespordiliidu juhatusel vastu võetav on ja me peatselt võime kuulda selle mõtte läbiviimisest.

Spordiäri

Resev-Resel

Tallinn, Toompüüestee 19. Tel. 432-17

Soovitab omavalmistatud

spordi- ja võimlemisabinousid

A. Volrat Londonis.

Tuleb lähemal ajal tagasi kodumaale.

Enesetäiendamiseks Londonisse sõitnud jalgpalliliidu moodunud hooaja treenerilt Albert Volratilt saabus neil päevil kiri.

Edasiõppimise võimalustega jalgpallitreenerina on Volrat praegu rahul. Võtab osa Arsenalis meeskonna treeningutest 4 korda nädalas ja teigi läbi viienädalafised treenerite kordamisõppused. Viimaseid peetakse Londonis kord iga aastal ja neist on kohustatud osa võtma kõik, ka ametisolevad treenerid, kui nad väljamaal ei asu. Kordamiskursused vahelajätanud isikud kaotavad kutseõiguse ja langevad treenerite kolleegiumist välja. Muidugi oli Volratil kursustel keefega raskusi (kodumaal võetud ingliskeelse tundidest ei piisanud), kuid ta leidnud omale sõbra, kes hädast välja aitanud.

Üldse olevat Londonis raske sõpradeta läbi saada. Osavõtt treeninguist ja kursustest teostus ainult ühe Arsenalis juhatusliikme kaitse all, kel-

lega Volrat Barcelonas tegutsedes tutvunud. Ka hankinud sama mees vabapääsu kõigile matshidele. Koha saamine pole aga siiski õnnestunud. Kuigi Arsenal soostunud teda massöörina ametisse palgata, veerenud takistuseks tööalase saamine. Klubi mitmekordsele parvele olevat ministriumist ikka eitav vastus tulnud. Vastava tööalase tööle astuda on aga iliriskantne: tööandjat karistatakse 5000 naelaga ja tööleasjat poolteiseaastase vangistusega. Tutvunemist inglise vanglatega pole aga Volrat oma kavasse võtnud. Selle tagajärjel, millele lisandub veel Londoni elu kallidus, kavatses Volrat lähemal ajal kodumaisele asuda. Siiski on arvata, et ta enne veel Inglise-Austria maavõistlust jälgib.

Muide kirjutab Volrat: „Siin mängitakse ehtsat jalgpalli ja ei tunta mingisugust palliklobimist. Ingliseid on oma kodu tõi võitmatud.“ Lõpuks tervitab kõiki, keda ta tunneb ja kes teda tunda tahavad.

„Meie oleme tulnud võistlema, mitte võitma!“

Loobugem ka spordis võltsidest arengsuunadest.

(Algus eelmises numbris.)

Uue aja saabumisega hakati ikkagi vaimu pidama kõrgemaks kehast, kuna omelt inimene eluvõitluses kasutab peamiseks relvaks mõistust, arvati vaimu ja mõistust ühtlustada. Kui eelmise sajandi lõpul hakati elustama olümpiamänge, siis just põhimõttel luua vaimu ja keha harmoonia, nagu Hellaseski. Kuid rahva enamik nägi keha arendamises tarbetust ja oli ning on spordiliikumisele passiivne. Sport muutus seega teatava kiidkonna, sportlaskonna ja kasvava noorsoo teotsemisalaks. Mida rohkem sporti populariseeriti, seda enam ta muutus teatava kihi tööks — elukutseks. Tekkisid elukutselised ja asjaarmastajad. Viimased nägid spordi eesmärki rekordites, tagajärgedes ja pinevas heitluses kruvisid neid. Osake sportlasketegelasid löid siis n. n. tervisspordi, mille tuum seisab selges, et teha nii palju, et ei tarvitse pingutada. Viimastel aastatel amatöör-internatsionalistid näevad aga spordi eesmärgina juba tööd varjatud kujul. Neile vastu tõsteti loosung, millist vähesed mõistavad ja mille tähtsusest aru saavad. See loosung on: Meie tulime siia võistlema, mitte võitma! Püüdkem seda selgitada.

4.

Et suundi mõista, millistel sport peab arenema, peame hülgama vanaad aktsiooneid. Vaade inimesest, kes koos seisab kehast ja vaimust, on vale. See vaade kaotagem maa pealt! Pole mingit keha + vaimu tervikut, vaid on tervik inimene, kelle teotsemist ei juhi vaim (või mõistus), vaid elutung, alateadvuse ürgsundus, mille eesmärk ei ole tärnud miski, vaid alaline muundumine. Seega spordi eesmärgiks ei ole rekord, vaid sportlik arenemine. Kuid nüüd peame üles seadma küsimuse, ons sport elutungile kasulik või ei. Me teame, et inimese elujõud on dünaamiline, ta sunnib inimest muunduma, et oleks arenemist — liikumist. Seepärast siis võiks öelda, et sport kui puhtliikumine, ei ole elutungile üksik kasulik, vaid on tase välja kasvanud, et sport on üks samane elujõu hoovamise suund kui ühiskondlik või mõni teine liikumine. Järelikult on ka õigustatud ennast nii välja arendada, et rekordid aina varisevad, on õigustatud end täiesti spordile pühendada ja ainult spordile.

Kuid tegelikult see ei oje nii. Elutungil arendav mõju on suunatud bioloogilis-sotsiaalse sünteesi suunas, s. t. ühiskonna arendamine bioloogia poolt püstitatud alustel. Kirjandus, kunst, teadus jne. — need elujõu tunglemise kõrvalharud on seks, et nad aitaksid kaasa ühiskondlikule arengule. Sport on ka elujõu teotsegu kõrvalharu, kuid mitte ühiskonna arengut niiviisi mõjutav, nagu kunst või kirjandus. Kui Nurmi jookseb maratonis uue rekordi, kas

Arnold Ridolin †

Jalgpallimees Arnold Ridolin suri Tartus möödunud nädalal. Haigus, mis peaaegu oli võidetud, jäi võitjaks ja pühapäeval sängitaisid sõbrad-tuttavad väikese Arnoldi külma hauda.

Sündinud aastal 1908, olles elurõõmsamates aastates ja tulevikule julgelt vastu vaadates, on A. Ridolini kaotus eriti karm. Tema sümpaatsest käitumisest ja kujust Tartu pallirüütid ja sõbrad leiavad tõsiselt A. R. ootamatut lahakumist. Võimetelt hea jalgpallurina ja hingeliselt eeskujuliku sõbrana, tuleb A. R. fahkumine eriti „Olimpiale“ suure kaotusena. Püsigu kaua sõprade hinges mälestus Arnoldist.

Vaja alustada tööd!

Viimastel olümpiamängudel ei käinud eestlaste käsi kuigi hästi, õigem ei saanudki käia: „sakste armust“. Ja kui varem lõikasime siiski väikerahva kohta rahuldavaid loorbereid, oleme nüüd nagu karile jooksnud. Ja kõige hullem: vanade maestrosde aeg hakkab läbi saama ja kui uusi asemele ei astu, siis on Eesti nimi varsti maailma spordikalendri tagatipus.

Kuid hädaldada ei maksa. Eestis on veel suurepäraselt sportlaste materjali. Kui aga õieti toimime ja tõsiselt asja võtame, võime juba peatselt midagi saavutada.

Järgmised mängud peetakse 1936. a. Berliinis, mis meile võrdlemisi lähedane. See annab põhjust järgmistele maailma suurvõistlustele juba nüüd ette valmistada ja osa võtta. Ja seal on tarvis vääriiselt esineda, sest meie kuulsus ei seisa, nagu venelastel ja hiinlastel rahva arvus, kvantiteedis, vaid väärtuses, kvaliteedis. On vaja vaid „näidata“, et väikegi rahvas võib anda suurtegi rahvaste võitjaid.

Mainisime: vana kaader kaob. On vaja uusi mehi ja uut verd. Aga et neid leida ja parimaid neist võitma saata, selleks vaja aegsasti ja agartalt samme astuda. On vaja asuda kiiresti tööle, sest suursportlane ei arene üle öö. Vähemalt aastat 3-4 kulub, et maailma esiklassi jõuda. Muidugi on sealjuures sportlasele vaja kõige peenemat hooldust ja asjatundlikku juhatus ning häid harjutusvõimalusi.

Kergejõustikus vahest kasvab küll mõni, kes saavutab kohe fenomenaalset tagajärki, kuid needki on haruldused. Raskejõustikus aga seda ei juhtu, seal võib midagi saavutada suure püsiva ning pika treeninguga. Algaja, kes püsib aastat 3-4 järjekindlas treeningus, jõuab juba rahvusvahelise tasemele. Sealjuures ei tohi aga unustada, et ainult siis jõutakse eesmärgile, kui selleks võimalusi antakse. Seda kinnitab meie minevik ja kogemused (R. Oksa siinolek). Raskejõustiku inimmaterjali arendamiseks on aga aeg asuda tööle. Kahjuks on meie ametlikud kõrgemad spordiinstantsid liig aeglased. Oleks vaja jalamaid asuda hea olümpia treeneri hankimisele, oleks vaja elustada sporti maal, leida provintsiinimadele vastav instruktor jne. Kõik see võtab aega. Kõige rohkem aga veel raha, viimast aga kahjuks liitudel ei ole. Paberline ettevalmistus siin ei aita, siin on vaja toetust ja juba pea, sest kaks-kolmnel aastat pole selleks liig pikk, et kasvatada olümpiavõitjaid.

Muidu kui tahetakse järgmistele olümpiamängudele saata neid, kes sel ajal suur-vormis, siis võib kindlasti sama korduda, nagu tänava, — meil ei ole võimelisi sportlasi. Ja kelle süü? Muidugi „roopaseadja“! Sportlaste kindel soov on, et Berliini mängude ettevalmistustega ei tohi seekord hilineada, kui tahame seal midagi saavutada. Selleks need read.

N. Kursmann.

miks, purustada rekordeid, need, kuigi nad seks arenevad, ei too ühiskonda paremust, vaid ainult halbust, sest nad näevad sihti ühiskonnal mitte arengus, vaid mingis püsivas. Need ongi need väärprophetid, kes võrutasid spordi rahvalt.

(Järgneb.)

20 katsematshi Soome vastu

Mõnegi nimeka fighteri puudumisele vaatamata võis lau- ja püha-päeval Gongi korraldatud katsevõistlustega rahul olla. Koostada aga rahvusmeeskond ainult peefud 20 matshi najal ehk kaalude võitjatest oleks riskantne. Mõneski kaalus on vaja veel selgitusmatše. Eestkätt peaks katsetatama Mislerit, kes seekord katsevõistlustest puudus. Momendil võib Mislerist foota meie ainsat punktitoijat Soomelt.

Kärbeskaalus oli Poska Käbi vastu liikuv, kuid hõreda tabavusega, Kuigi Käbi nii Poska, kui Freimuthi selgelt 3:0 võitis, jäi mehest kui internatsionaalist siiski vähelubav mulje. **1. Käbi, TPK. 2. Freimuth, Gong. 3. Poska, Kalev.**

Kukkkaalus oli vaid 2 meest. Vassilevsky, Narva Võitleja kindlustas Kauba, TPK üle võidu 1. roundi 2:1. Nigelaim matsh.

Sulgkaalus oli Gjucke Taari vastu, kui suggereeritult aeglane ja ei näidanud midagi. Seevastu Hendrikson-Taari oli võistluste kibedaim heilul. Tugeva lõpuroundiga langes võit viimasele. Glückest oli Hendrikson kõigil roundidel üle. **1. Taar, Sport. 2. Hendrikson, TPK. 3. Glück, Gong.**

Kergekaalus poksis Rööding Stepulov 1. vastu ebapuhtalt, kaldudes klintshidesse ja käest kinnihoidmisele. Võitis Stepulov. Teine vastane Siht oli juba 2. roundil groggy, nii et kohtunik matshi katkestas. **1. Stepulov 1., Gong. 2. Rööding, Sport. 3. Siht, TPK.**

Kergekeskkaalus rahuldas veelkordselt Kapustin, Jansen, Tartu Kalev, suutis ainult oma suuremast

kogemusest ja vastu tasavägine olla. Põrandal käimine algroundil andis aga võidu Kapustinile. Nielenderil, kui kahe õhtu parimal poksil, oli siiski tegemist, et võita Stepulov 2. Särtsukamalt esines Nieländer aga Kapustini vastu. Mõlemad võitis 3:0. Jansenil oli Stepulovi vastu kahe roundi järele tuul väljas ja dikvalifitseeriti vastasest kinnihoidmisest. **1. Nielender, Sport. 2. Kapustin, TPK. 3. Stepanov 2., Gong.**

Keskkaalus oli hoos Reinke. Mõjuvate löökidega taltsutas ta Reino. Tartlane Mike võitis Alitsa 2. roundil tehn. k-o-ga, kuna viimane teise käe sõrme vigastusel ainult ühe käega poksisid groggy oli. Mikel oli hea liikuvus, kuid liigtormamisest kaotas Reinkele. **1. Reinke, Sport. 2. Mike, Tartu Kalev. 3. Reino, TPK.**

Poolraskekaal oli võistluste pinevaim. Lubavate meestena eraldusid Veber ja narvakas Muru. Viimane peab oma „kassilöökidest“ lahti saama, Timmermannile kaotas ta nõrga lõpproundiga. Veber sai võidu klubikaaslaselt Kooritsalt, kes omakorda pusklemismatshis veef Murule kaotas. Finaalis sai Veber Timmermannilt võidu 2:1, mis kohal oleks olnud ümberpöördukt. Veber oli parem vaid algroundil, teises sukeldeus T. hästi ta vasaksirgete eest ja oli rea sirgete ja haakidega matshi lõpuni ülekaalus. **1. Veber, Kalev. 2. Timmermann, Sport. 3. Muru, Narva Võitleja.**

Raskekaalu ainsas matshis algas Süda, TPK lubavalt rea upperitega, kiid oli teisel roundil Salongi haakidest korra juba segane. Salongi võidu otsustas 3. round.

HAK kaks korda 4:4 Tallinnas.

Helsingi Atleetkubi rusikameeste külaskäik Tallinna, milline toimus 19. ja 20. skp., oli tüsedamaks poksitunniks nii meie poksilajale kui ka poksi publikule, millest viimane seda erakordset sündmust, näha poksimas Soome olümpialövi Ahlbergi ja Bärundi, ka väärihinnas ja ruumika Gonsiori tänava maneeshi eriti teisel ja huvitavamal võistlusõhtul tihedasti täitis.

Soomlastest olid mitmed vanad tuttavad. Nii Karlsson, kes külastas vast hiljuti Poksiklubi rahvusvahelisi, samuti maavõistluse-meest Huuskonen jne. Seekord aga need mehed pidid leppima teisejargu tähelepanuga, kuna publiku peahuvi oli koondunud kergekesk- ja raskekaalule. Viimases kaalus esines esmakordselt Tallinnas ka Pitka, kelle poksi võimet pealinlased seni poind näinud. Tartlane Lukkin esines teisel võistlusõhtul.

Kahe võistluspäeva tehnilised tulemused olid:

HAK — Tallinna Poksiklubi:

Kukekaal: Vauhkonen võidab Freimuthi, kes poksi küll südrist ja innukalt, tugevasti punktidega.

Kärbeskaal: Veikko Huuskanen lööb Stepanovi samuti tubli ülekaaluga.

Sulgkaal: Hendrikson (TPK) saab Karlssonilt vaieldava punktivõidu.

Kergekaal: Stepulov (TPK) lööb Gustavssoni ilusa ülekaaluga, eriti esimestes ringides.

Kergekeskkaal: Soome olümpialövi Ahlberg lööb TPK algaja Kapustini esimesel ringil võistlusvõime tuks.

Keskkaal: Reino saavutab Syrjase üle napi punktivõidu.

Poolraskekaal: Misler töötab oma tabavate hoopidega Lindmanni nii läbi, et soomlane teise ringi alu loobub käevigastuse tõttu.

Raskekaalus Gunnar Bärlund lööb Pitka esimeses ringis k-o. Üldine tulemus 4:4.

HAK — Tallinna Sport:

Kukk-kaal: Griidin lööb Vauhkose mängleva ülekaaluga 3:0.

Kärbeskaal: Huuskanen võidab Jegorovi samuti 3:0.

Sulgkaalus Taar, kes diskvalifitseerituna sai kümnepäevase amnestia (tegelikult ta diskvalifikatsiooniga oleks kestnud 1. detsembrini) tuiskab Karssoni vastu edukalt ja

Erhard Misler, TPK.

E. Misler on momendil meie kindlaim ja vast ka ainsamaid lootusi poksi maavõistlusel Soomega. Kõigil on meeles ta hea partii HAK Lindmanni vastu.

võidab 2:1, kusjuures partii polnud kaugelki Taari parim ja puhas. Kergekaalus Gustavsson võidab Röödingu, kes soomlase vastu kasutab vale taktikat, 2:1.

Kergekeskkaalus on Ahlbergi vastas Nieländer, kes esimese ringi poksi kaunis edukalt, kuid teises ringis juba groggy on. Ringikohtunik Gern katkestab võistluse, mille peale Nieländer protesteerib ja edasi tahab teha. Gern teebki suure vea ja lasab pokside edasi. Ahlberg andis paar hoopit ja siis tõstis Nieländer vabatahtlikult käe üles. Tehniline k-o.

Keskkaalus on Syrjase vastas Reinke, kes soomlase võidab.

Poolraskekaalus Timmermann lööb Lindmanni tükaks. Soomlane

Käsi-palli esivõistlused.

Esivõistluste osaliseks sensatsiooniks oli NMKU võit Kalevi üle. Matsh oli tsüklil semistest päri. NMKU vedades poolaja 24:16, jõudis Kalevi teisel kahel korral viigile 28:28 ja veidi enne lõppu 37:37. Peale viimast seisu õnnestus NMKU-l kolme punktiga võita 40:37. Kalevil mängis teisel poolajal kaasa vana „känd“ Simtmann, kelle esinemine heapäevadeaegne oli. Kaitseks näis ta rohkem sobivat ja omades veel hea kaugeviske tabavuse, kujuneb ta üheks pretendentiks rahvusmeeskonda. NMKU võit võib teenituks lugeda. Ind ületas Kalevi oma ja lõpu Noony-Ratniku kaotades, ei pannud see hoogu enam lonkama. Parimaks mehiks oli Illi, seda mitte ainult visatud korvide rohkusest. Mees on mäng-mängult tõusnud. — Koosseisud ja korvid: NMKU — Jürgens (1), Noony (2); Ratnik (4), Illi (21), Parbo (9), Zimmermann (3), Niggol (0) ja Kalev: Lindpere (4), Margevitz (2), Kiisel (0); Tamm (3), Vikstein (4), Altsaar (17), Simtmann (7). Kohtunikud Selenoi-Lange olid head.

Võrkpallis Kalev võitis ESS 15:6 ja 15:10, kuna NMKU sai TPS jagu pinevas heitluses 15:9, 4:15 ja 15:8.

2. KLASS:

Tallinna ringkonnas on kahel võistlusõhtul nähtud järgmist võistlust: korvpall meestele olid esimeses voorus võidukad Vitjas-Lutri NMKU 21:10 (13:2), Russ-Puhkekodu 40:16 (17:10) ja Põhja Malevkond-MSR 30:16 (13:10), kuna teise vooru pääsenutest Vitjas kaotas tripsuna vastaseks tulnud NMKU-le 5:33 (1:14). Võrkpallis

naistele on peetud ainult üks kohtamine, kus MSR võitis ESS 16:14 ja 15:12. Meestele võitis Puhkekodu ESS 15:11 ja 15:12 ja NMKU Põhja Malevkonda 15:10, 14:12 ja 15:8.

A. Klumberg Järvamaal.

Oma esimeselt tutvumisreisult tagasitulnud A. Klumberg, kes ligemale nädal Järvamaal viibis, avaldas meie lehele, et üldmuljena jäi talle: rohkem tegusid, vähem sõnu. Maa spordiolud on üldse veel viletsad. Seda aga mitte maajuhtide arvel, kuna Järvamaal spordinõunik Veem ja rändinstruktor Topman rohkem teinud, kui olud üldse võimaldavad. Ka huvi kehakultuuri vastu on suur, kuid puudus valitsev spordiabinõudest ja -ruumidest. Siin peab olümpiakomitee paremaid võimalusi fooma, seni aga ei saa kehakultuuri mõistest maad üldse juttu olla, peajegi kui suurrohik ainult suurlinnadele pääsinud.

Hoogsam näis tegevus olevat Paides. Ka Türi hakkab liikuma, kuid kõige halvamad on olud Tapal. Huvi on viimases ülisuur, kuid takistavalt mõjub korraliku võimsa ja spordiabinõude puudus. A. Klumberg oli imetanud mehest, kes Tapal kergekaalus tõstis 105 kg. Kangiks oli aga vaguniratastest improviseeritud riis-tapiu! Mehed tahavad, kuid palju on takistusi.

Peab kiitma Järvamaad, kes palganud omale instruktore. Ainult nende najal võib maal kehakultuur tõusta. Topman, kes töötab viletsates tasutingimustes, võib aga peatselt head töövilja lõigata. Teised maakonnad peaksid Järvamaa Veemist instruktore palkamise näol eeskuju võtma.

OVOMALTINE

on ekstrakt, mis sisaldab kõik linnakse, piima, muna ja kakao väärtuslikumad ollused kergelt seeditaval kujul. Mis tähendus sellel on sportlasele, ei vaja vist erilist seletamist.

Saadaval kõikides apteekides ja rohkumaplustes.

Pealadu: A/S «Ephag»
Tallinn: Harju tän. 41 ja
Narva mnt. 42
Tartu: Kompanii 1

D'A. WANDER A-G. BERN, SCHWEIZ

OVOMALTINE terwendab ka Teid!

loobub teises ringis pöidla vigastusest.

Raskekaalus Lukkin võidab esimese ringi. Bärlund, nähes, et eestlasest passimisaktikaga jagu ei saa, paneb teises ringis peale kolutava tempo, et Lukkini rasket keha väsitada. See õnnestubki tal ja kolmanda ringi algul on Lukkin juba peale põrandal käimist nii läbi, et alistub.

Seega seis ka Spordiga 4:4.

Vaadeldes peetud kaht matshi kriitiliselt, paistis silma igale, et meie ja Soome poksitasele on ikka klass vahet. Eriti paistis see silma kerge-mates kaaludes. Soomlased esinevad kui mehed, kes on saanud kindla ja ühetalolise poksikooli. Nad töötavad taiplikult, ei tee ühtki lööki asjata ega ülearu. Nende seisak on kindel, komistamis nagu meil, ei esine kulgivõrt. Mis aga ka võhikule silma torkab, see on jalgade töö, mille kõrval meie meeste liikumine ringis on vaid mõttetu hüplemine. Esimesel võistlusõhtul näitas teatavat taipu liikumises ainult Stepulov, kes seni, kui pea veel selge, töötas liisasti. Teises ja kolmandas ringis aga läks asi tohmamiseks. Soomlane Bärlund pole iseendast mingi fenomen. Ta on vaid hästi treenitud ja rohke kogemusega fighter, kes teab, millal tuleb lüüa ja millal mitte. Kindel on, et meie Lukkin, kui ta asetada samaväärsetesse harjutustin-

gimustesse, võib kiiresti jõuda samasele tasemele, kui mitte minna ettegi kuulsast Gee-Beest. Kujutletagu vaid seda, et Lukkinil pole Tartus ainuski võimalust tõsiseks poksiks. Tal lihtsalt pole vastast. Ja loomulik on, et ehkki nõõrihüpete, kotipeksmise ja varjupoksiga saavutatakse nii mõndagi, ei saavutata nendega ometi võistluse kogemusi. Sellevastu aga Bruno Ahlberg on mees omaette. Klassilt ületab ta nii oma kaasmaalase Bärundi kui ka kõik teised. Aärmine kiirus löögis, tabavus, liikuvus, selge pea — kõik see moodustab terviku, mille saavutamise peaks meie poksilajil olema lähemaks ideaaliks.

Uus poksi kohtunikke.

Tarvidus asjatundlikkude poksi kohtunikude järele on meil viimase ajal, kus poksi sport üha hoogu võtab, eriti suur. Sellega arvestades Ekravelidu poksi kohtunike koleegium korraldas kursused, millest võttis osa 13 isikut. Teoreetilised tunnid andis Joh. Villemsen, kes tutvustas poksimäärusi ja võistluste tehnilist korraldust, kuna praktilised tunnid toimusid Tallinna Poksiklubi, kus noored kohtunikud, kes oma enamikus poksi jada ja poksi asjatundjad, said ringipraktikat. Lähemal ajal võetakse poksi kohtunikeks kõlvuliseks tunnustatud kursandid poksi kohtunike kolleegiumi vastu ja nad võivad tegutseda avalikel võistlustel.

OLÜMPIA KEERISES.

Lex Klumberg jutustab olümpia mängudest

8.

Olümpia kergejõustikuvõistlusi jälgin ma erilise kiindumusega. Tegemist neist niipalju märkmeid ja tähelepanekuid, et juba ainult nendest võiksin suure raamatu koostada. Loodan aga oma praegusel elukutsel neid kasutada tulusate näpunäidete andmiseks kodumaa sportlastele. „Eesti Spordileht“ veergudel võiks aga linnulennult anda võistluste üldkäik. Detailsemalt ajadesse puurime edaspidistel juhusel.

Algan jooksudest, sest need olid alad, kus sajatuhandelne rahvahulk kõige rohkem kaasa elada võis ja kus kõige tihedam side oli atleetide ja publiku vahel.

9.

Lühimaade olümpiavõimsus avaldus pöörastes aegades, kus maailmarekordid, millest mitmeid raskelt ületamatuks peeti, üksteise järele langesid. Suureks süüdlaseks siin oli ka jooksuterrään, mis nagu varem tähendasin, eriliselt tagajärgi soodustav oli. Teiseks peab üle tavalise rohkem hindama jooksjate klassi, kes finaalis medalitele võistles. Kõik keskpärasemad jooksjad, kuigi ka need enesest ekstraklassi mehed olid, langesid juba eel- ja vaheljoosude välja. Järelejäänud kuus oli võimsam kõikidest eelmiste olümpiamängude omadest. Olümpia ettevalmistus neile oli kõva olnud, nad olid niivõrd läbitreenitud, et pisemgi liigutus, pisemgi nõks tuli kaalutult mingisuguse varemase plaani kohaselt. See jättis mulje, nagu oleksid sprinterid kui masinad, kui robotid.

Midagi ei näinud nende jooksus üleliigset olevat ja nad jooksid tõesti kui üleskeeratud robotid, et täita oma ülesanne võimalikult täpselt ja kiirelt.

Sprinterid läbistasid maa tõusvas jooksus, kus jõutagavara pandi mängu alles distantsi teisel poolel.

Nii jooksid 100 meetris kõik kuni 50 meetrini koos ja alles siis hakkas võimas rebimine võitmiseks, ja kes oli esimesel poolel suurema vastupidavuse suutnud alal hoida, see rebis ka ette. 200 meetris algas rebimine sirgel ja 400 meetris veidi enne lõpusirget. Sprinterid pidid olema kui närvideta inimesed, sest pisemgi ärritus või kõrvalmõte andis saatuslikult tunda.

Sprinterid peavad omale kõrva taha märkima, et hea saavutus ei olene ainult õnnestunud stardist.

Head starti armastavad eriti toonitada just Saksa sporditeoreetikud. Kuid palju kaaluvam on oskust jõudu teatud maa peale jagada, et õiges tempos maa ühtlaselt katta. Inimene suudab oma maksimumkiiruse arendada 60—70 meetrini, kuid aju peab ütleva, kuidas sellest pikemaid maid katta ilma, et esialgse võimaliku suurema kiirusega end välja „pumbata“. Selge näide, et mitte ainult hea start pole tähtis, oli Metcalfe'i 200 m. jooks. Ta jäi stardis maha, kuid ei närveerunud ja suutis temalt mitme-meetrilise edumaa saanud jooksjad veel kinni püüda. Seda sellepärast, et ta ikkagi tõusvas tempos maa läbistas ja oma võimaliku jõutagavara ühtlaselt ära jagas.

Usun, et ka Eesti sprinterid võiksid üllatoodust midagi kõrva taha panna. Üks kindlaim aktsioon kõige juures on, et sprint tarvitab väga kõvat treeningut. Kõvemadki, kui vast arvatakse. Mida rohkem mehaniseerute, seda parema aja saavutate!

10.

Olümpia võitja kohta 100 m. jooksus jaguneti enne võistlusi kahte leeri, kellest üks Tolani ja teine Metcalfe'ile kuldmedali ennustas. (Osaliselt oli eelpinevuse põhjustanud ka reklaam, sest mõlemad olid Ameerika värvid esindajad ja ükskõik kumba võit oleks medali ju yankeedele toonud). Kui aga Tolani eeljoosudes kerklusega aegu 10,4 kuni 10,5 näitas, tõusis tema võidu ennustajate arv. Tegelikult saabusid aga mõlemad neegrid niivõrd külgeküljes finiši, et võitjat raske oli eraldada, ja koguni nüüd peab veel

ütleva, et

kahtlaseks jäi: kumb neegritest tõelik võitja oli,

kuigi suurte kaalutluste järele lõpuotsus Tolani kasuks langes. Vahe Tolani ja Metcalfe'i vahel oli nii napp, kui ta veel vähegi sai olla! Harilik foto ei toonud küsimusse mingi selgust ja alles filmilint, millel 64 pilti sekundis tavalise 30—40 asemel, näitas alles Tolani kõrva-võrdset edu, sedagi umbmääraselt.

kõrvale Carr, kes jupp-jupilt ette rõhus ja umbes meetrilise edumaaaga võitis. Järgnesid Wilson, Kanada, Walters, Lõuna-Aafrika, Gordon, Ameerika ja Golding, Austraalia.

Carr'i võit oli üllatuseks, kuid veel suurem oli üllatus, kui võitja ajaks kuulutati uus maailmarekord 46,2. Selle

väljakuulutamisel rahvale, jäi viimane tardunult vait.

5000 m. finish Los Angelesis:

Selgesti on näha, et Hill sisemiselt rajal lõpetas, kuigi Leh-tinen võitjaks tuli.

Lõpuotsustajaks jäi siiski inimsilm, sest enamik kohtunikke kaldus lõpuks sinnapoole, et Tolani võis võita umbes 5 sentimeetriga. Pealegi olid mõlemad neegrid ja ameeriklased, nii et siin raasi ega rahvuse vahet ei rikutud. Üldiselt platseerusid kõik 6 finalist 2-meetrilisel vahemaal, kusjuures Jonathi ja Simpsoni vahel kolmanda koha pärast oli Tolani-Metcalfe'i taoline duell. Siiski oli vahemaa nende vahel silmaga märgitav. Võitja aeg oli 10,3, kolmandal medalil Jonathil 10,4. Jaapanlane Yoshioka, kes jooksu 60 m. vedas, jäi aafriklase Jouberti järele viimaseks.

Ka 200 m. jooksus ei vedanud Metcalfe'il. Ta viivitas stardis, oli pooltel maal veel viimane ja alles siis võitis ta sprinteri sisu, millega kogemata antud edumaa suutis tasa teha ja napilt Jonathi ees kolmandaks platseeruda. Tolani võitis selle tõttu üleolevalt ja ei pannud viimasel meetril enam viimast välja, millest ka tekkis, et tema ja viimase mehe vahe finišis oli ainult meetri ümber. Selleski meetris olid Tolani järgmised Simpson, Metcalfe ja Jonath tihedalt üksteise küljes. Viieandaks tuli Lutti, Argentiina ja kuueandaks Walters, Lõuna-Aafrika.

400 m. jooksus ol enne võistlusi favoriidiks Ben Eastman,

kuigi ta Ameerika esivõistlustel oli korra juba Carrile kaotanud. Seda seletati aga Eastmani külmetusest haiglase olekuga. Kui Eastman ka eeljoosudes kergelt võitis, siis oli usk temasse kindel.

Jooksu tempo 400 m. oli sarnane, nagu oleksid Tolani-Metcalfe oma 100 m. edasi jooksnud.

Teistest ees olid kohe Eastman-Carr ja nende kiirus oli sarnane, nagu oleks teisi mingi nägematu jõud takistanud sama kiirust arendamast. Kuna igal jooksjal midugi oma rada oli, siis oli raske öelda, kumb Carr-Eastmanist enamikku jooksu vedas. Mulle isiklikult näis siiski, nagu oleks algul Eastman kindlalt ees olnud, kuid lõpusirgel tekkis tema

Niivõrd masendav oli teade pöörasest ajast. Vähegi asjatundja ei uskunud sarnast tulemust ja publikust kostusid hüüded, kas maa on õieti mõõdetud. Kahelda ei olnud aga milleski, kuidagi imeliselt surus rahvas erilise imestuse, üllatuse ja uskumatuse ohke ja siis tõusis kiidu-avalduste orkaan.

400 m. aeg on praegugi kõneaineks tervele maailmale. Juureldakse, kas on võimalik sellel maal veel paremat aega näidata. Arvamisi on mitmeid.

Isiklikult usun, et 400 m. saab siiski kiiremini jooksta.

Kui igale 100 m. paigutada stopperiga mees, kes ütleb jooksjale läbisõidetud sadade meetrite ajad, võib jooksja tempot vastavalt reguleerides alla 46,0 jõuda. Kas teeb seda Carr või keegi teine, seda näitab tulevik. Lisapõhjenduseks on veel asjaolu, et Paddock on suutnud 300 m. katta 33,3, seega iga 100 m. keskelt 11,1 sekundiga, kui aga eriti 400 m. jooksuks treeninud mees viimane 100 m. ajaga kas või 12,6 katab ehk vastavalt üksikute 100 meetrite ajad reguleerib, on jõutud alla 46,0. Sarnaseid meli pote kiüll kerge võtta, kuid nad tulevad.

11.

Keskmaades jätkusid üllatused. 800 meetris tuli see rekordiga ilustatult, kuna 1500 m. rekord jäi tulemata Beccali taktikast ja raskusest ummikus jooksmisses.

Enne olümpiamänge furooririkkaid aegu 800 m. näidanud Ben Eastman ei startinud, sest 400 m. jooks peeti tegelikult hiljem ja ta oli ennast just selle võitmiseks hoidnud.

800 m. jooksu võitja suhtes valitses ennustusi kõige suurem pimedus.

Põlnud ühtki favoriiti ja keda ka ameeriklased enne jooksu ei intervjuerinud, see vastas õlgade kehita-misega. Üldiselt kaldus siiski arvamis sinna poole, et inglased peavad traditsiooni ja võidavad ka seekord oma „leivajooksu“, nagu see viimastel olümpiamängudel järjekindlalt sündinud. Kuid kes inglased? — sellele ei vastanud keegi. Kui lõpuks Hampson finaali pää-

(Järg 5. küljel.)

Käsipalli revüü.

Pärnu.

Pärnu sportlik osa võistluste näol on piirdunud esialgu vaid käsipalliga. Heitlused Tapa meeskonnaga jäid alapoole kriitikat väärivast hinnangust. Vaprus võitis võrgus Tapa SK mängivalt 15:7 ja 15:7 ja korvis 58:27. Pühapäevane Pärnu-Tapa käsipalli linnavõistlus andis tulemuse-na Pärnu eduks võrgus 15:5 ja 15:6 ja korvis 50:19.

Palju nauditavam õhtu rullus Tervise ja Vapruse kohtamisel. Tervis, kes kaotas mängijate ülemineku PJK-i kogu meeskonna, on suutnud treener H. Lauritsa suurel hoolet noortest koostada kiirelt uue meeskonna, milline esmakordsel debüüdil eriti märkimisväärselt esines. Seega on mänguvõimelisi meeskondi tänava Pärnus juba kolm.

Võrkpallis oli hoos vanameister Vaprus, kellele Tervis vahetevahel eriti tugevat vastupanu avaldas. Võitis Vaprus 15:8 ja 15:4. Vapruse parim oli suruja Martens ja Tervise vanema generatsiooni esindajaid käsipalli ajaj üldse Pärnus — Hans Laurits, kes seekord mehiste surumistega hiilgas.

Korvpallis oli esimene poolaeg suuresti üllatuslik, mil Tervis kogu poolaja vanameistri Vapruse ees punktidega vedas ja lõppminutitel alles viik 15:15 kirja tuli. Teisel poolel andis Tervise meeskonna juures tunda vastupidavuse ja võistluskogemuste puudus ning Vaprus lõpetas mängu 52:23.

Tapa.

Käsipalli esimene hooaeg alustati suure ja kauge õppe- ja tuleproovivurnega Pärnu. Kuna SK meesk. treenerimata, ning pealegi harilikus koosseisus ei esinenud, kaotati Pärnu tugevamaile paratamatult. Esimesel päeval „Vaprusega“ mängiti võrgus 15:7, 15:7 ning korvis 58:27. Teisel päeval Pärnu eliidist koosneva linnameeskonna vastu esitasid tapalased märksa tugevama partii, kuid ilmse ebaõnnega kaotati siingi liig suurelt — võrgus 15:6, 15:5 ning korvis 50:19. Paiguti haarasid Tapa härjapõlvlased Pärnu hiiglastelt initsiatiivi.

Mõni päev hiljem sooritati juba turnee Narva, et osa võtta esmakordselt ringk. esivõistlustest. B kl. võrkpallis kaotati Kreenholmi NMKÜ-le 15:3, 16:14, kuid korvpallis võideti bravuurses mängus 35:30. Ootamatult nõuti, et SK-I tuleb ringk. finaali järgm. päeval mängida juba. Olgugi, et paremad mehed koju pidid sõitma, esineti paratamatult reservidega ning kaotus tuligi suur 90:19 Põl. Sp. Ringilt.

Tartu.

Jalgpallimeeskond „Olümpia“ talitreeningule üle minnes on harrastama hakkanud käsipalli. Eriti aga on tähelepanu pühendatud korvpallile kui sisukamale. Oma esimesel avalikul kohtamisel Olümpia võitis korvpallis Dorpater Turnvereini 26:25, kaotas aga võrkpallis 2:0! Nii on Tartu käsipallimeeskonna nimestik suurenenud Olümpia arvel.

Oma esimesi juhatusliikmeid ja end. abiesimeest

Hans Roost'i

mäletab Eesti Jalgpalli Liit.

Olümpia keerises

(4. külje järg.)

ses, loodeti temale, kuid mitte kindlalt.

Varsti peale algust hakkas vedama Kanada neeger Edwards, teised vaheldamisi kannul, 400 m. ajaks tuli Edwardsil 52,0. Umbes 200 m. enne finišit alles algas heitlus. Püüti vabaneda üldisest ummikust. Peale lõpukurvet tekkis rebimine inglase Hampsoni ja teise kanadalase Witsoni vahel, kuna Edwards siiski kohe kannul püsis. Kaugele maha jäid Euroopa kuulsused Peltzer ja senine maailmarekordi hoidja Sera Martin. Lõpuspurdil võitis Hampson poolmeetriga rind-rinnaga teiseks kolmandaks platseerunud kanadalaste Witsoni ja Edwardsi ees. Kolm ülejäänut olid kõik ameeriklased ja nende järele Peltzer ja Martin.

Finishi läbisid kõik kolme-meetrilisel vahemaal.

Aeg maailmarekordiline 1,49,7 (rekordiks kinnitati 1,49,8). Ka see aeg oli publikule uskumatu. — Kahtlemata oleks jooks veidi pinevam olnud, kui ka Eastman kaasa oleks jooksnud.

1500 m. olid soomlased kindlad enestele.

Nad reklameerisid avalikult, et võidab Larva alla 3,50,0. Milleks nad seda tegid, jäi teadmatuks. Beccali ei rääkinud keegi. Ainult üks ajaleht julges tähelepanu juhtida asjaolule, et Beccali tänava maailma parima aja selles maas näidanud. Kui ka inglase Thomas jooksust osa ei võtnud, siis soostuti lõpuks soomlastelt väljakuulutatud võitjaga ja oodati koguni uut rekordit. Nagn 800 m. jooksus, asus ka siin algul vedama Edwards. Kui varsti Larva nihkus ette, tõusis publikus suur aplaus, kuid Larva kadus samakindlalt teiste taha. Jooksu tempo oli spurdriikas, kuid keegi ei vedanud kindlalt. Beccali ei vedanud ja hoidis kinni kolmandat-neljandat kohta. Kui lõpuks soomlased taha hakkasid jääma, kerkis hülgapinevus. Kuid alles viimasel ringil hakkasid ette nihkuma võitjad, kes kõik olid üllatusmehed ja kellele keegi enne palju ei lootnud. ja

korraga eraldus üldisest grupist Beccali,

kes arendas sarnase lõpuspurdi, millest olümpiamängudel varem üldse pole nähtud. Mehel oli määratu jõud ja korraks juhtis ta koguni 10 meetriga. Lõput kahanes vahe, kuid Beccali võitis siiski 5—6 meetriga. Järgmised: Cornes, Inglise, Edwards, Kanada, Cunningham, Ameerika, Ny, Rootsi ja Hollowell, Ameerika. Soomlased olid viimasteks jäänud.

Ajaks kuulutati 3,51,2, mis oleks aga tunduvalt parem olnud, kui Beccali kogu aeg oleks vedanud ja terve oma jõu parema aja saamiseks välja pannud. Kuid Beccali oli meelega hoidnud ennast, et mitte segada lasta end soomlastest provotseeritud spurtidest.

12.

Pikamaajooksud 5000 ja 10.000 m. olid taktikajooksud ja kuigi ajad uuteks olümpiarekorditeks osutusid, jäid need suhteliselt siiski maha lühija keskmaajooksude suurejoonelikkusest. Isiklikult arvan, et ka pikamaajooksudes oleksid võinud uued maailmarekordid ehk vähemalt saavutatud tagajärgedest paremad tekkida, kui pikamaajooksu peremehed — soomlased — kodumaal peetud katsevõistlustel oma „sarved maha poleks ajanud“. Nii pingutasid Soome jooksjad Helsingis oma viimase välja, trenenisid veel Los Angelesis kõvasti ja kui tulid võistlused, polnud meestel enam endist soomlastikku särtsu. 10.000 m. löi Kusocinsky neid võrdlemisi vabalt,

kuna 5000 m. Lehtise ebafair lõpp kuidagi Soome au päästis, kuid ühtlasi selle ka määris.

10.000 m. jooksus, mis teatavasti ennem peeti, ei eeldatud Ameerikas Kusocinsky võitu. Kuid ka poolakad ise ei julgenud seda loota. Üldiselt peeti kõige võimalikumaks järjestust: 1. Iso-Hollo, 2. Virtanen, 3. Kusocinsky. — Olen mujal selle võistluse käigust ja Kusocinsky osast selles juba pikemalt kirjutanud, kuid üldiselt pean märkima, et see oli suur taktikavõistlus, kus soomlased spurtidega püüdsid Kuso lootusi rikkuda. Viimane ei läinud aga õnge. Vaevalt lasi ta ennast soomlastest mõjutada ja jooksis oma kavakindla plaani järele. Peamiselt vedas Kusocinsky, kuna Iso-Hollo varitses. Viimasel ringis asus Kusocinsky mõrtsukalisel tempol spurtima ja võitis 8—10 meetriga Iso-Hollo ja Virtase ees. Järgnesid sakslane Spring, rootslane Lindgreen ja mehhikolane Ramirez.

Soomlaste ülevõim oli murtud

ja uueks kangelaseks poolakas. Pean võimalikuks, et Kuso oleks võinud võita ka alla 30 min. saavutatud 30,11,4 asemel, kui king ta jala veriseks poleks hõõrunud ja kui ta soomlaste võimetusse nii hellalt poleks suhtunud. Soomlased aga oma salajasemas hingesopis olid sunnitud poolakast tunnustama ja kui teatavaks sai, et Kuso 5000 m. ei stardi, võtsid soomlased seda ainult bluffina. Nad pärisid järjekindlalt kas Kuso jookseb ikka või ei ja kui ma veel 5000 m. eeljooksu eel Kuso jalga hõõrusin, tuli üks soomlane seda veel minutit pärima. Minu kindlasse „eisse“ ka ei usutud. Kui lõpuks Kuso oma eeljooksu starti ei ilmunud, siis alles veenduti „ei“ tõepäras. Kohe lasid aga soomlased lendu, et Kuso ikkagi 5000 m. midagi teha poleks olnud. Kas Kuso oleks võitnud? — sellel peatun natuke hiljem, kuna esialgu vaigustame 5000 m. jooksu tegelikku käiku.

Kusocinsky eemale jäädes olid favoriitideks Lehtinen Virtasega, kuna Hilli peeti täieliseks outsideriks,

kellele palju loota ei saadud. Teisiti ei saanudki olla: Lehtinen oli ju mõni aeg tagasi põrmustanud Nurmi vägevama rekordi, kuna Hilli vaid vaevu alla 15 min. jooksnud. — Algas jooks. Virtanen ja Lehtinen rebisid järgmistest ring-ringilt tahti ja 4 km. järele oli pilt sarnane, kus Lehtinen vedas, temast 15 m. järel Virtanen ja viimasest 15—25 m. järel ülejäänud jooksjate grupp. Hill asus kuuendal-seitsmendal kohal, seega Lehtisest 35 m. maas. Siis hakkas ta samm-sammult üldgrupist eralduma ja üllatunud publiku kiiduvaldustel Virtast püüdma. Mõõdus sellest ja lõpuringil oli juba Lehtise kannul. Kõik teised olid kaugel maas. Suurem üllatus tekkis,

kui Hill koguni Lehtisest mööduda püüdis.

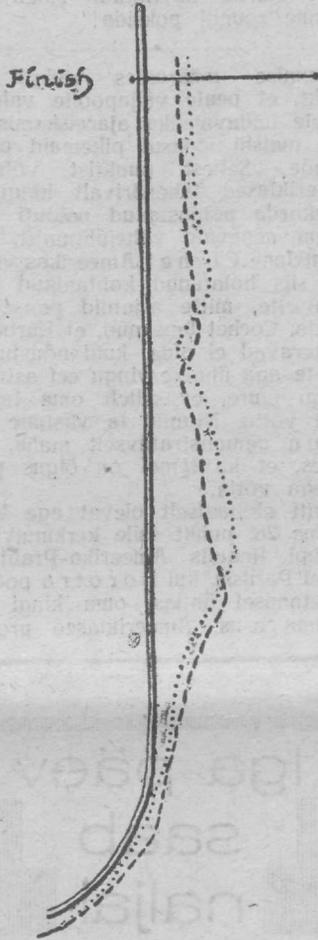
Lehtinen lisas tempot, kuid lõpukurvest möödudes atakeeris Hill ülesti. Nüüd jooksis Lehtinen talfe põiki ette. Nii tegid mõlemad väsinud jooksjad kolm asjatut kurvet (vaata kõrval joonis) ja ikka takistas Lehtinen. Finishi läbis ta vaevu enne, kusjuures Hill oli sisemise tee saavutanud (vaata finishi foto 4. lhk.).

Kogu jooksu lõpusirget saatis publiku vihane kisa Lehtise arvet. Viimane ei esinenud fairilt. Ka minu ligidal istuv Nurmi süüitas pahaselt kaasmaalase teguviisi nähes, kuigi soomlased südamis rõõmsad olid Lehtise võidule. Täiesti tõenäolikk oli, et

Hill oleks jooksu võitnud 5 m. eduga,

kui Lehtinen teda nii inetult poleks takistanud. Ka oleks aeg veidi pa-

rem tulnud, kui praegune 14,30,0. Hill ise esines täiesti fairilt, kuna soomlaste hea renomee ameeriklaste sliimis langenud oli. Õeldi, et soomlaste hegemonia pikamaades on läbi ja nad vee peal suudavad hoida ainult kõverteedega. — Kohtunikud arutasid kaua sündinud vahejuhtumist. Kuna aga Lehtinen Hilli ühegi kehaosaga nüganud polnud ja ainult

Kuidas Lehtinen Hilli takistas: piltlik joonis jooksuteedest, mida kumbalgi 5000 m. lõpusirgel läbistada tuli. Rasvasema punktiiriga on märgitud Hilli tee.

taktikaliselt vastast takistanud ja kuski määrustes pole öeldud, et jooksja ei tohi kurveid oma jooksus teha, tunnustati võitjaks Lehtinen, Arvan, et selle jooksu tõttu määrusi nüüd veidi muudetakse.

Kaks kõige raskem meele jäävat 5000 m. jooksu on olümpiamängudel nähtud:

Stokholmis 1912 a. võitis soomlane Kolehmainen fairilt kuulsa Bouini ja Los Angelesis 1932 a. võitis soomlane Lehtinen outsideri Hilli, kuid kuidas... Esmakordselt tuli igatahes ameeriklane olümpiamängude ajaloos pikamaajooksjana arvesse.

Kas oleks Kusocinsky võitnud 5000 m.?

— see jääbki küsimuseks. Kuso sisu ja võimsat lõpuspurti arvestades võiks jaatavalt vastata. Kuid me ei tea, missuguseks oleks kujunenud jooks Kuso kaasa startides: misugune taktika oleks mängus olnud? kas oleks Hill siis üldse väljapaistvusele pääsenud? jne. Võib olla oleks aga Lehtinen siis puhtalt võitnud? või koguni Hill? Peate mängusid olid Chicagos peetud miitingul kõik kolm rivaali: Hill, Lehtinen ja Kusocinsky samal distantsil koos. Lehtinen katkestas siis jooksu, kuna ta jalad üles ütlesid. Kusocinsky võitis aga vägeva lõpuspurdiga (viimane 400 m. 56 sekundiga) Hilli. Tähendab: siin oli Kuso oma paremuse tõendanud, kuid see polnud ju olümpiajooks!

(Järgneb.)

Paari reaga

Poksimatsh kahe knokiga. Vaevalt on mõni poksimatsh nii ebanormaalselt lõppenud, kui hiljutine kohtamine elukutseliste kukekaalu maailmameistri neegri Al Browini ja prantslase Pladneri vahel. Al Brown tuli haigena kõrges palavikus ringi ja kui ta teisel roundil oli Pladneri knokki saanud, langes ise ka minestanult maha. Ta viidi haiglasse.

Maailma esivõistlused iluuisutamises meestele, millest teatavasti ka Eesti kavatses dr. Hirvega osa võtta, peetakse Zürichis kohaliku uisuklubi korraldusel 18. veebr. 1933. Koos sellega peetakse samal ajal ka rahvusvahelised daamidele ja paaridele.

Ka Davosis võistlused. Netherland-sche Ijsclub Davosis saatis „E. Spordilehe“ kaudu kutse oma rahvusvaheliste juubelivõistlustele, mis aset leiaksid 20.—22. jaan. 1933 a. Kavvas on: iluuisutamine daamidele, härradele ja paaridele, kiiruisutamine meestele 500, 1500, 3000 ja 5000 m. ja naistele 500 ja 1000 m. Euroopa esivõistlused iluuisutamises peetakse Inglise korraldusel 30. ja 31. jaan. 1933.

Rahvusvahelisel uisuliidul on praegu liikmeid 19, nende seas ka Eesti. Viimasena võeti liikmeks Austraalia.

Aston Villa jälle juhtimas. Esivõistluste 15. ringil saatusid kokku tabellijuhid, kus Aston Villa pühis võitu Arsenali üle 5:3 (2:2) ja lõukas viimase parema värvatesuhtega juhtivkohalt teiseks. Seis paremate vahel (Everton on üheksas) on praegu järgmine:

Aston Villa	15	10	4	1	40:18	24
Arsenal	15	11	2	2	47:25	24
Derby County	15	9	3	3	35:22	21
Huddersfield	15	9	3	3	27:17	21
Sh. Wednesday	15	8	3	4	32:21	19

Teises divisionis juhib Stoke City 23 punktiga Bradford City 21 ees.

7:3 võitis AIK voorude vaheajal Kölni linnameeskonda.

Dancing-kabaree-restaurant

„Meriklubi“

Suur-Karja 18.

Uudne mugav saal, dekoreeritud kunstnik Blumenfeldi kavandite järgi

Rootsi eine kl. 11—3.

Lõunad kl. 1—6.

Päeval kl. 3—1/2 5 mängib trio, õhtul tantskapell alates 1/2 9

Igal õhtul esmajärguline

Kabaree

algus kell 10 õhtul.

Uus Baar Uus

(endisis Toferi äri ruumes).

Kabinetid ka suurema seltsk. jaoks

Uus Kohvik

sissekäik konservatooriumi kõrvalt.

Mängib trio kella 5—8 õ.

Austavalt.

N. BOLTOV.

KILDE piiramata võimaluste maalt.

Rooseveltist loodetakse kõige paremat. — Tunney saab senaatoriks. — Miks Schmeling võitis Walkeri 8. roundil. — Joe Jacobsi teravmeelised vastused. — Tennismääruste kurikuulus 28 pkt. — Kas on Carri saavutis inimvõimete piir. — „Ma tahan võita 1936 a. Berliinis!“ ütleb Osvald Käpp

Ameerika Ühendriigid on pealkirjana toodud nimetuse — piiramata võimaluste maa — säilinud vast ainult spordis. Muide takistab ka siin kogu elamist majanduslik depressioon, ja paiguti veel rõhuvamalt kui Euroopa riiges. Yankeed on siiski optimistid ja praegu asetavad nad kõik lootused vastvalitud uuele presidendile Rooseveltile. Roosevelt peab dollaritemaaja välja rebima senisest ummikust ja vastu viima uutele avaramatele vaadetele. Ühtlasi loodetakse Rooseveltilt ka spordi alal palju ja seljepärast on sportlaskudele ringkondadele (kellest õieti ühendriigid terveft koosnevad) Rooseveltilt võimude pääsemine teretunud. Hoover oli palju tagasihoidlikum spordi vastu, kui ta eelkäijad ja ameeriklastele oli eriti ebameeldiv, et Hoover isiklikult ei avanud kõigi aegade võimsamateks olümpiamängudeks nimetatud Los Angelesi omad, vaid kohale saatis abipresidendi Curtise. Roosevelti tuntakse aga, kui omaaegset agarat tegevspordlast, kes mänginud jalgpalli ja tagunud base-balli. Ka lubas Roosevelt valimise kihutuskõnedes spordile senisest veel suuremat rõhku asetada ja nagu selle tõenduseks oli ta agaramatest kaasaaitajatest kihutuskõnelejakas endine poksimeister Gene Tunney.

Muide on Gene Tunney peale oma edukat poksikarjääri ja majanduslikult eriti õnnestunud abielu, mitmekordseks dollarimiljonäriks muutudes, hoogsalt poliitikasse sukeltnud. Demokraatide kilda astudes, tegeles ta juba paar aastat demokraatide kandidaadi võimulepääsemise pinna sondeerijana. Lisaks oma suurele populaarsusele poksi võitmatu maailmameistrina, võitis aga Tunney valijate südamed korrekse ja tasakaaluka ülesastumise-ga kõnekoosolekutel ja miljoneid Rooseveltile andud häälestest peetakse Tunney teeneks. Nagu nüüd kuulda on, ei jää Tunney ka väärilisest tasust ilma. Roosevelti võiduga saavat ta ühtlasi senaatoriks ja presidendi lähemaks nõuandjaks. Igal juhul nähakse Tunneyd seisvat suure poliitilise karjääri algel.

Sharkey-Schmelingi uue kohtamise ootel on yankeede meeleolu pinevaks piitsutatud. Ühel pool ei taheta kuidagi näha, et kõigi kaalude maailmameistriühtlasi ühendriikidelt uuesti röövitaks, kuna teisalt ei saada hoiduda Schmelingit tunnustamast. Tüsed võiduga Walkeri üle on Schmeling omale yankeedest palju sõpru võitnud, kuid... ka kadetsid. Viimaste suurtrumbiks oli küsimus: miks Schmeling võitis Walkeri alles peale kaheksat roundi, kuigi tal juba esimete järele selleks võimalusi oli? Ühtlasi järeldati, et Maxil vilets võitlusetaktika ja vaevalt usutav on, et ta Sharkeylt tiitli tagasi saaks.

Kui aga ajakirjanikud ka Schmelingi managerile Joe Jacobsile sama küsimuse esitasid, vaatas see neile naeruvinel otsa, lükkas oma „igavese“ sigari teise suunurka ja seletas, et olevat asju kandilises ringis, mida igüks ei mõistvat. Säärane umbmäärane vastus ei rahuldanud kedagi ja Joe oli sunnitud jätkama: Schmeling olevat enne matshi kodumaal ühe filmifirmaga matshi filmimiseks lepingu sõlminud ja et alla seitset roundi kestvate matshide eest filmijad hästi ei maksvat, siis venitanud Schmeling kohtamise Walkeriga meeleka kaheksale roundile.

Sarnase loogilise seletusega olid kõigi vastaste suud kui kinni topitud. Vastuse äratoomine ajalehis oli aga Schmelingile suureks reklaamiks, kui poksijast, kes vabalt oma soovile võib igal roundil matshi võit-

ta. Mõni aeg olid vait ja siis seadis üks ajaleht Jacobsile uue terava küsimuse:

„Mitmele roundile Sharkey vastu Schmeling filmijatega lepingu kavatses teha?“

Ka sellele ei jäänud Jacobs võlgu, kuigi vastus yankeedele kibedana tundus:

„Mu hoolealune kurdab, et ükski firma pole alla kahe roundilist matshi huvitatud. Tuleb vist kümme roundi poksida!“

Tennise määrustes räägib 28. punkt, et peale väljapoolte vahetamisele hädavajaliku ajaraiskamise ei tohi matshi jooksul pikemaid pause pidada. Sellest punktist võtavad ameeriklased tähendärivalt kinni, mis omakorda põhjustanud paiguti nar-rusemi minevaid vahejuhtumisi. Kui prantslane Cochet Ameerikas võistles, siis hoiatanud kohtunikud teda juba ette, mitte asjatuid pause tekitada. Cochet lausunud, et Euroopas nii teravad ei olda, kuid nõustunud. Kui ta aga ühe servingu eel astunud võrgu juure, et sellelt oma taskurätti võtta, istunud ta vastane Allison demonstreeivselt maha, sõnades, et ka temal on õigus puhke-keega võtta.

Eriti aktuaalselt olevat aga kurikuulus 28. punkt esile kerkinud Daviscupi finaalis Ameerika-Prantsuse vahel Pariisis, kui Borotra poolte vahetamisele ühtlasi oma kingi vahetama asus. Ameeriklased protes-

teerinud ja ähvardanud koguni võistlusi katkestada.

Nüüd aga kavatsetakse määrusi muuta ja vaheaegu teatud kestvusega normeerida.

Los Angelesi kergejõustiku saavutistest imetlevad yankeed ikka veel Carri 400 m. aega 46,2. Aeg oli uskumatu isegi võistluse pealtnägilähe, ja kui poleks terve maailm tunnustajaks olnud, siis oleks 46,2 peetud ameeriklaste bluffiks. Nüüd aga arutavad Carri kaasmaafased, kas 46,2 on inimvõimete piir ja on pikkade kaalutluste järele tulnud arvamisega, et kui mitte Carr ise, siis keegi ikka peab leiduma, kes maailmarekordi veel allapoole viib.

Teoreetiliselt peaks inimene, kes 210 kõrge ja kelle keha proportsionaalselt arenenud, vastaval sprinterilendil suutlik osema veel pöörasemale ajale. Sarnane sportlane peaks katma 100 m. ajaga 10,0 ehk koguni 9,8! See annaks 400 m. kohta $4 \times 10 + 4 = 44,0$ ehk $4 \times 9,8 + 4 = 43,8$. Sarnane sprinteri teidmine oleks aga ime, kuid seni on ka teised suutlikud praegust aega alla viima. Kui Carr esimene 200 m. kiiremini kataks ja küllaldaselt treeninud on, et tempot vaevalt lõdvendades jätkata ja mitte „välja surra“, peaks ta 400 m. katma alla 46,0. 46,2 näitab aga, et Carr esimese 100 m. jooksis ajaga 10,5—10,6. Kui maailmarekordiline 10,3 annaks 400 m. ajaks 45,2!

Lõpuks märgivad ameeriklased, et senine rekord küllaldaselt fenomenaalne ja edasipingutamiseks vajadust pole, kui... 400 m. rekord ja olümpiavõit aga alati ameeriklaste käes püsib.

Ameerika eestlased on õige pahandatud rootslase Richthoffi matshist, kus ta olevat maadelnud eestlase „Abergiga“ ja viimase 5 minuti järele seljatanud. See näitab, et Richthoffiga tühja kõmu tehakse, et aga dollareid korraldajate kassadesse meelitada. Ameerika eestlased ka-

vatsevad vastava õiendusega esineda, et kadunud Abergi mälestust ei mustataks. Üldiselt ei erine aga Richthoffi matshid tavalistest tsirkusmatshidest, mida elukutsoliste vahel küllaldaselt peetud.

Ameerika ajakiri „The Guaranty News“ toob Osvald Käpasta ta esinemise Los Angelesi maadlustel. Juba maadluste eel olnud Käpal viperusi, kui teda tahetud elukutseliseks tunnustada. Muidugi ei õnnestunud see, kuid Käpale jättis ta halva meeleolu. Käpa kaotus prantslasele C. Pacomele, keda ta võitnud 1928. a. mängudel ja 1927. a. rahvusvahelistel, oli ebaõigustatud. Käpa võis paremaks pidada, kuid kohtunikud rikkusid kogu asja. Hääletage 2:1 tunnustati võitjaks prantslane. Huvitav, et Käpp kahel oma kaotusliikl matshil sattus kokku kohe kaaluvõitjate Pacome ja Karpatiga, ja saades siin 6 kaotuspunkti, langes välja, kuigi ta vähemalt kolmanda koha oleks väärinud.

Kaotusest hoolimata on Käpp õige pessimistlik, sest intervjuerijale lausub ta täis usku: „Ma tahan võita 1936 a. mängudel Berliinis!“

Sporditeater.

Roomas on F. T. Marinetti asutanud n. n. sporditeatri, mille repertuaaris mängitakse ainult sportliku sisuga näidendeid. Algataja loodab, et teatrit on suur tulevik ja ühtlasi usub ta, et uue sihiga teater laenab ka näitekunsti horisonti. Esimese spordinäidendi saamiseks korraldatakse aga lähemal ajal üle maailma suur võistlus. Spordinäidendi peab olema elav, sünteetiline ja mõjuma kärrakalt.

Keegi terav arvustaja arvab, et uus teater juba sellest liigne on, et sporditeatri asemel pruugib publikul ainult jalgpallivõistluste minna ja seal on küllaldaselt teatrit ja lärmi.

vana kodumaine komme meele. Ta pistis oma nimetissõrme suhu ja vedas sellega valutavale reiele ristimärgi. Ja vaata: valu oli kui pühitud ning Guerra tormas oma kaaslastele järele.

Muidugi mängis siin peaosas ennesuggestion ja suur usaldus manageri vastu.

Hea vastus.

Parimate lendurite hulka kuuluvat ja nüüd juba surnud neeger-sõitjat Taylori austati kui alati lõõgivalmis vastustega inimest.

Oles kunagi Vene lenduri Butilkiniga reisel, tahtis viimane sellele selgeks teha, kui lugupeetud ja armastatud ta oma Venemaal on.

„Meil Venemaal on lugematul arvul kindraleid, suurvärsste ja teisi kõrgeid isikuid, kuid armastatum neist on üks — Butilkin.“

Taylor naeratas ja lausub siis oma poolt suurimal tõsisusel:

„Ja, seda ma usun. Aga meil kodus ei ole kindraleid ega suurvärsste, kuid meil on lugematul arvul neegreid ja ka mina nende hulgas.“

„Vaene kui kirikurott“.

Meilgi hästituntud näidendi „Vaene kui kirikurott“ autor Ladislaus Fodor ei võinud kunagi aimata, et ta näidendi pealkiri näidendist enesest suuremat kõneainet publikule võib pakkuda. Kuid terve Viin räägib praegu lookest, mille ka allpool toome:

Ühel päeval astunud Ladislaus Fodor sõbra saatel tutvumisesihiga ühte poksikooli. Sõber tutvustanud Fodori koolijuhatajale ja soovides viimasele täpsemalt selgeks teha, kui suure külalise ta kaasa toonud, kasutas momenti, kui Fodor momendiks kõrvale pöördudes punchingpalliga

tegemist tegi, ja sosistas juhatajale kõrva mõningad sõnad: „Vaene kui kirikurott“. Juhataja nokutas arusaaja inimesena pead, pöördus Fodori poole ja sellega sõbralikult õlale pat-sulaades, lausub:

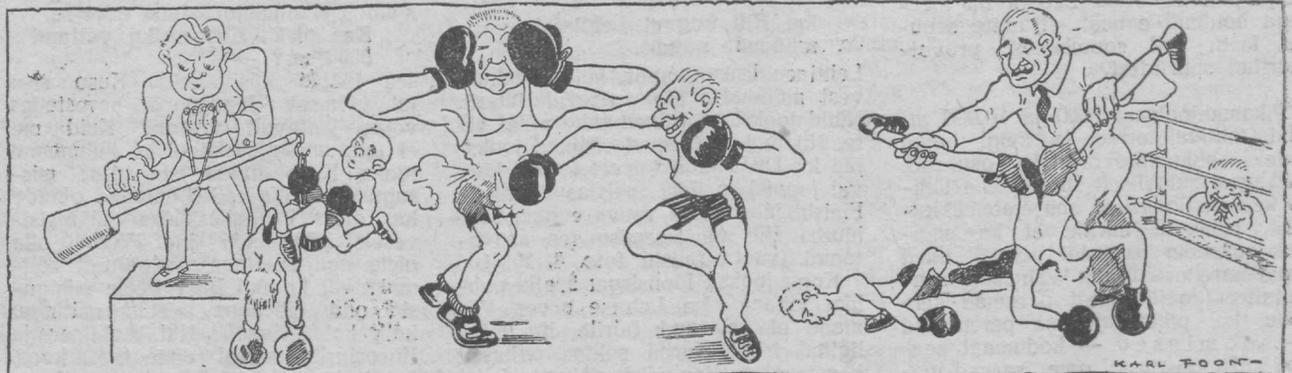
„Mu härra, teil ei pruugi muretseda. See on väike viga. Kuid küll me teist asja teeme. Ega's ainult riikastele poksisaladused avatud pole.“

Suggessioon kui abinõu võidule.

Itaalia meisterrattur Guerra võttis koos kaasmaalase Di Pacoga osa Pariisis korraldatavast meeskonnasõidust. Itaalia paar oli teistest juba kaugele ette rebinud, kui Guerra korraga tundis, et tal kramp ja lüü. Rattal mahakargamata vajas ta juurerutanud manageri kukile hüüdega: „C' Madonna, kramp, kramp!“ Kui samakiirelt kohale asunud massöör kõigile hõõrumistele vaatamata krambist jagu ei saanud ja Guerra valu järjest suurenes, seisid terve Itaalia läager äreva teadmatuse ees: mida teha?

Korraga tuli aga managerile igi-

See sport on kole asi ehk kuidas võhik sõbra spordikirja mõistab.

„Soomega peetud poksivõistlused huvitasid mind suurelt. Poksijatel oli viperusi kaalumisel, vägisi kippus rida mehi raskeks jääma.“

„Raskekaalus lõppes matsh õige kiirelt. Soome kuulsus lõi meie paremal mehel ühe ropsuga tuulevälja ja mees vajus kokku.“

„Teisel päeval sattusid mehed sulgkaalus nii kokku, et kohtunik oli sunnitud neid lahtri kiskuma.“ (Järgneb)